

Forespørgsel. Men hvis det blot drejede sig om en nærmere Undersøgelse, skulde han gerne iværksætte en saadan.

Det forbavtede *Forespørgeren*, at Ministeren havde kunnet svare, at dette var en Sag, som ikke sorterede under ham, og som han ikke kunde tage sig af. Her var Tale om Administrationen af en Lov, der indeholdt et direkte Forbud, et Forbud, som Gang paa Gang var trodset, og Forespørgeren havde den Opfattelse, at den paagældende Fagminister havde Ansvaret for, hvorledes disse Forhold udviklede sig, og hvorledes Lovene blev administreret. Det var i Regeringens og Arbejdernes egen velforstaaede Interesse at sørge for, at Uroelementer, som kun tog Sigte paa at skabe Stridigheder, holdtes nede, og at der blev taget med haard Haand paa alle Arbejdere, som foretrak Understøttelse for Arbejde. Den sædvanlige Undskyldning i den offentlige Polemik: at Landbruget ikke betalte sine Arbejdere en ordentlig Løn, var helt ved Siden af; Landbruget betalte mindst lige saa meget som Byerne, og dog saa man, at Landbruget ikke kunde faa Arbejdere, samtidig med at der gik i Tusindvis af ledige Arbejdere i Byerne. Man havde med god Grund ventet, at Samlingsregeringen havde søgt at løse dette Spørgsmaal; Loven om Arbejdskraft til Landbruget hjalp ogsaa meget, men den løste ikke Problemet, og Ministeren tolererede altsaa de gentagne Arbejdsnedlæggelser. Men det maatte siges til de paagældende Urostiftere, at deres Optræden var i den Grad udfordrende og viste en saa betydelig Mangel paa Ansvarsfølelse over for Land og Folk, at det ikke mere vilde blive taalt, at Landets Love saaledes blev brudt.

Arbejds- og Socialministeren ansaa det Billede, som *Forespørgeren* havde givet af Arbejdsforholdenes Udvikling, for fuldstændig fortegnet. Arbejdsgivere og Arbejdere havde i sin Tid ved Forslaget til Loven om Arbejdsforhold givet Udtryk for, at man fra begge Sider i denne for Danmark vanskelige Situation ønskede at bidrage til Arbejdsfredens Opretholdelse. Det var ogsaa for dristigt at paastaa, at Arbejdsstandsningen paa Stensmark var ulovlig; i Konflikttilfælde var der ogsaa den Mulighed, at Arbejdsgiveren eller Entreprenøren havde Uret. Paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger kunde Ministeren ikke tage Stilling til dette Spørgsmaal; men hvor der blev begaaet Handlinger, der stred mod Lovens Bestemmelser og var uførenelige med en forsvarlig Pleje af dansk Erhvervsliv, vilde han altid medvirke til at skabe Klarhed.

Under den fortsatte Forhandling stillede *Forespørgeren* følgende *Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

»Idet Landstinget beklager de gentagne Arbejdsnedlæggelser og Tilfælde af Arbejdsvægring, henstiller Tinget til